

отишълъ въ Кесаріѣ и, кѣдѣто минълъ въ пѣтя, благо-
вѣствуаль Слово-то Божіе.

ГЛАВА CV.

ОБРАЩЕНІЕ-ТО САВЛОВО.

Савлъ, ученикъ фарисейскій, дыхаль ядъ противу Хри-
стіане-тѣ и искаль да ги истреби; той гонилъ църквѣ-тѣ
Христовѣ, която ся намирала въ Іерусалимъ; но само съ
това не былъ доволенъ, той дошълъ до първосвященника и
испросилъ отъ него за себе позволеніе да иде въ Дамаскъ,
да гони и тамъ Христіане-тѣ, и всички-тѣ, колкото на-
мѣри, мъже и жены, да испраща вързаны въ Іерусалимъ.

Когато ся приближаваль вече Савлъ до Дамаскъ, вне-
запу свѣтихълъ около него свѣтъ небесный. Ослѣпенъ отъ
тоя блѣсъкъ, Савлъ паднълъ на земь-тѣ и чулъ гласъ,
който му говорилъ: „Савле, Савле! что Мя гонишь?“ — „Кой си
ты, Господи?“ попыталъ Савлъ. — „Азъ схмъ Іисусъ, Когото
ты гонишь,“ отговорилъ гласа-тѣ. Изумленный и отъ ужасъ
растреперянный, Савлъ попыталъ: „Господи! что ми заповѣ-
дашь да правѣхъ?“ — „Встани,“ рекълъ гласа-тѣ: „иди въ
града; тамъ ще ся научишь, какво трѣбва да правишь.“

Человѣцы-тѣ, които были со Савла, стояли въ голѣмо
удивленіе; тѣи всички чули гласа, на никого не видѣли.
Савлъ встанълъ отъ земь-тѣ, но ничто вече не видѣлъ:
той ослѣпѣлъ, и слѣпъ го привели въ Дамаскъ. Тамъ прѣ-
сѣдѣлъ той три дни безъ да прииме хранѣ, или питіе.

Въ това время ся намиралъ въ Дамаскъ единъ отъ уче-
ницы-тѣ Христовы, по имя Ананія. Господь, во видѣніе,
казалъ на Ананіѣхъ: „Встани и иди въ улицѣ-тѣ, която ся
называ *права*; тамъ, въ кѣщѣ-тѣ на Іудѣ, попытай за Савла
Тарсянина. Той ся моли Богу и видѣ во видѣніе, че дошълъ
при него Ананія и возложилъ на него рѣкѣ, за да му воз-